

[Kofod-Svendsen]

grundholdning, som disse forskere har lagt frem.

Tinning (VS):

I VS vil vi også her ved den endelige afstemning om lovforslaget stemme for.

Vi mener ikke, det er muligt at sige, at vi nu har fundet modellen for, hvordan disse ting skal tackles, men det er klart, at vi er nået frem til en model, som vi bestemt mener er værd at prøve. Kombinationen af et råd, som forsøger hele tiden at holde gang i og inspirere den offentlige debat, og som kommer med kvalificerede indstillinger til Folketinget, der jo selvfølgelig i sidste ende træffer de beslutninger, der nu skal træffes, og som samtidig har nogle særlige muligheder for at samarbejde med dette etiske råd, er bestemt en model, som er værd at forsøge, og som er lovende. Hvordan den kommer til at virke, må fremtiden jo vise.

Hvad angår det brev, som er kommet i dag fra de folk, som ikke engang havde behovet at angive deres titler, fordi alle jo kender dem, er jeg egentlig enig med hr. Kofod-Svendsen – det er sket hyppigt i denne sag. Det centrale er jo netop påstandene om, at der sker et etisk tilbageskridt, hvis man forbyder disse såkaldte vejledende forsøg i forbindelse med in vitro-befrugtning.

Det, som er så sigende ved dette brev, og som samtidig egentlig er så uhyggeligt, er, at forskerne har en velindarbejdet tradition for, at hver eneste gang de er ude på at fremme nogle faglige interesser, så siger de: det vil være et etisk tilbageskridt ikke at følge vore faglige interesser. Det er en reduktion af etikken, som er helt igennem uantagelig. De ved selvfølgelig også godt, at man alligevel måske ikke ligefrem skal forsøge at påstå, at det er i ens egen lille baghave, at al etikken kan udvikle sig. Derfor siger man jo også – og det gør man også i denne skrivelse – at det drejer sig om en offentligt anvendt og anerkendt metode til afhjælpning af barnløshed.

Men for det første er det ikke vores opfattelse i VS, at fordi man ikke kan få børn, så har man uden videre en eller anden fundamental ret til at få forsøgt befrugtning ved hjælp af in vitro-befrugtningsteknikken. Det mener vi ikke uden videre er givet. Og vi mener slet ikke, at fordi der er nogle, der

ikke kan få børn, fordi der er nogle, der gerne vil gøre brug af denne in vitro-befrugtningsteknik, så kan forskerne, nu de er kommet i gang med behandlingen, med den begrundelse, at de godt vil gøre behandlingen endnu bedre og endnu mere effektiv, få lov til at gå rundt og kigge på disse såkaldt overskydende befrugtede æg.

Man siger selvfølgelig, at det er af hensyn til behandlingens effektivitet, det er af hensyn til patienterne osv. Det er klart, at det er fuldstændig legitimt, at de folk sender dette brev og kommer med de argumenter, men de går fejl, når de tror, at man alene kan fastlægge de etiske hensyn og de etiske frem- og tilbageskridt ud fra, om man nu giver forskerne lov til fortsat at udvikle og effektivisere deres behandlingsmetoder over for barnløshed.

Vi betragter det bestemt ikke som et etisk tilbageskridt, at vi har lavet den begrænsning, der er tale om, men som et stort fremskridt, fordi det i det mindste giver mulighed for lidt mere offentlig debat om disse ting, og det er der utrolig meget brug for.

Den model, som ligger i lovforslaget, kan vi som sagt støtte, og vi kan også støtte lovforslaget som helhed, når det kommer til afstemning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skattepligt).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-gel).

(Fremsat 18/2 87. Første behandling 3/3 87. Betænkning 14/5 87. Anden behandling 19/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Ved andenbehandlingen af lovforslag nr. L 207 m.fl., som vedrører skatteflugt fra Danmark, gjorde hr. Thoft nogle bemærkninger om den usikkerhed, man med rette kan føle over for en så kompliceret lovgivning som den, vi nu vil vedtage i bred enighed.

Også vi, der har forhandlet lovforslagene siden februar sidste år, 1986, er usikre på, om vi med disse ændringer af lovgivningen også får ram på alle de spidsfindige, de meget avancerede, skatteflygtninge. Men jeg er overbevist om, at vi med denne lovgivning tager vigtige skridt.

Det er også vigtigt, at man nu holder et vågent øje med, hvad der faktisk sker videre frem, at ligningsmæssige kræfter med central bistand bliver brugt på at føre denne lovgivning effektivt igennem, og at man i den kommende folketingsssamling også følger op med de lovindgreb, der er nødvendige, på de områder, hvor der ikke har kunnet skabes enighed mellem alle skatteforligspartierne om, at de var omfattet af forliget om, hvad skatteflugt vedrører.

Socialdemokratiet har i sit betænkingsbidrag til lovforslag nr. L 207 peget på, hvad vi mener er nødvendige ændringer med hensyn til beskatning af genvundne afskrivninger ved fraflytning, specielt vedrørende ejendom, der ligger i udlandet, og Socialdemokratiet har med lovforslag, der ligger her i Tinget, om afskaffelse af udlandslempelse og om afskaffelse af sambeskatning med udenlandske datterselskaber og med et tidligere lovforslag om skærpelse af hjemmelen til at tilsidesætte multinationale selskabers skattemæssige regnskaber markeret, hvad det er for nogle områder, vi mener der mangler, hvis man skal kunne sige, at man i videste forstand har gjort op med skatteflugt.

Men det betyder ikke, at vi ikke mener, at det er en værdifuld lovgivning, der nu gennemføres, og jeg synes, der er gjort et meget omfattende og meget godt arbejde fra Skattedepartementets side med at få udredt disse ting, så vi kunne komme så langt, som vi er kommet i denne omgang.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil blot sige, at overensstemmende med den holdning, vi har haft under skatteflugtsforslagenes fremsættelse og behandling her i Tinget og i udvalget, stemmer vi jo givetvis for lovforslagene, fordi de ligger inden for skattereformen, det er aftalt. Der er for vores vedkommende tale om en helt klar stilling: vi holder os inden for skattereformen. Hvis der skal gås videre med det, ja, så må vi tale sammen på ny. Men det er inden for skattereformen og alene inden for den, vi er med til at vedtage disse lovforslag om skatteflugt.

Skrunsager Skau (V):

Den pakke, der nu vedtages, vil i fremtiden i høj grad hindre, at indkomster af den ene eller anden art kan gå ud af Danmark ubeskattede og tillige forblive ubeskattede i det land, de bliver sendt til. Det gælder renteindtægter, honorarer, forpagtningsafgifter, aktieavancer, pensioner m.v.

Skatteflugtspakken skal ikke lægge hindringer for den almindelige udsendelse eller udrejse som studerende, missionær, erhvervsaktiv eller pensionist, dvs. de almindeligste årsager til, at danskere søger udenlandske græsgange, og det mener jeg heller ikke den kommer til at gøre i den nuværende udformning.

Jeg er tillige tilfreds med, at Skattedepartementet nu undersøger andre landes skattesystemer og på forespørgsel fra de personer eller virksomheder, der flytter ud, på forhånd kan give besked om, hvordan de pågældendes skattemæssige status i forhold til det danske skattesystem vil blive. Det føler jeg er meget vigtigt, og jeg beklager, at det ikke allerede inden tredjebehandlingen har været muligt for Skattedepartementet at udarbejde en liste over de landes skattesystemer, som man umiddelbart kunne godkende, eller som man var sikker på at man ikke kunne godkende. Jeg vil lægge vægt på, at det sker snarest muligt, selv om jeg er klar over, at det er forbundet med visse vanskeligheder.

Under førstebehandlingen af skatteflugtspakken fremførte jeg, at vi skulle undersøge andre årsager til skatteflugt fra Danmark end muligheden for at undgå beskatning i Danmark og i bopælslandet. Jeg fremhævede ved den lejlighed den urimelige formueskat ikke alene på kapital, men også på fast ejendom

[Skrunsager Skau]

og egen bolig. Jeg har derfor med tilfredshed set, at skatteministeren har nedsat et udvalg, der skal analysere formueskattens virkninger på opsparing, på konsolidering, på produktion og på beskæftigelse, og jeg har også noteret mig, at skatteministeren mener, at formueskatten mere end nogen anden skat har været årsag til virksomhedsflytninger og skatteflugt.

Jeg ser derfor frem til udvalgets konklusioner og de forslag til ændringer af formueskatten, vi må forvente i efteråret 1987, ligesom jeg ser frem til det forslag om afskaffelse af dobbeltbeskatningen, som jo er en del af skattereformforliget.

Skatteflugtsforslagene skal alene være med til at sikre en beskatning af ellers ubeskatte indkomster og ikke være en hindring for, at danskere i en periode tager ophold i et andet land.

Venstre er ligeledes villige til at justere skatteflugtsforslagene, hvis det viser sig, at de medfører nogle uønskede virkninger og nogle uønskede hindringer.

Med disse bemærkninger kan Venstre give fuld støtte til de lovforslag, vi nu skal stemme om.

Thoft (SF):

Der startede meget godt, nemlig med nedsættelse af B 50-udvalget på baggrund af SFs beslutningsforslag nr. B 50 i 1983, er desværre endt som en torso. B 50-udvalget kom med en lang række meget velunderbyggede anbefalinger, og jeg kan måske på Socialdemokratiets vegne godt ærgre mig en lille smule over, at det ikke lykkedes at få begrebet skatteflugt defineret bare en lille smule bredere, end det er sket med de forslag, der ligger her.

Jeg ærgrer mig således især over, at den såkaldte udlandslempelse ikke er med. Den betyder direkte skattestøtte til eksport af arbejdspladser. Det er forargeligt, det er uhenigtsmæssigt, og det er tovligt, når vi har de problemer med vores betalingsbalance, som vi har.

Jeg kan derfor støtte det krav, som hr. Lykketoft rejste om at få denne skatteflugts-pakke yderligere udbygget, og det håber vi at vi kan gøre straks efter et valg, hvor vi har flertal uden om de Radikale, som jo her har stukket en kæp i hjulet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Til lovforslag nr. L 207 er der jo kommet særbidrag til betænkningen fra forligspartierne.

Jeg synes ikke, problemet er, om det af Socialdemokratiet påpegede problem er inden for eller uden for forliget, men alene, om der er et hul, der vil blive benyttet af folk, der rejser til udlandet.

Er der et hul, så skal det efter radikal opfattelse lukkes, og det vil vi følge i den kommende tid, og hvis der er et hul, så ligger det efter radikal opfattelse klart inden for forligsteksten. Det vil jeg gerne have sagt, så der ikke bagefter er nogen diskussion om netop dette problem.

Ellers kan jeg anbefale at gennemføre de lovforslag, som vi har arbejdet så længe på.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil bare nævne et enkelt spørgsmål. Det er i relation til bilag 19, en henvendelse fra Dansk Missionsråd, som har udtrykt ønske om, at der ikke sker nogen stramning af ydremissionærens vilkår.

Vi har fået et svar på dette spørgsmål, som jeg forstår sådan, at denne lovgivning ikke betyder nogen stramning i forhold til hidtil gældende regler, og jeg vil gerne udtrykke min taknemlighed over, at denne sag er blevet ordnet, så ydremissionærer ikke skulle komme i klemme med den lovændring, som vi vedtager i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 114 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 3 (FP).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af aktiveavancebeskatningsloven, ligningsloven og lov om sær-